

Sygn. akt IV U 728/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019r. w S.

odwołania W. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 września 2018r., znak: (...)

w sprawie W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo W. J. do emerytury od 1 sierpnia 2018r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz W. J. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 728/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 18 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. J. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Państwowym (...)w J. od 1 września 1975r. do 31 marca 1988r. oraz w Zakładzie (...) w M. od 3 kwietnia 1988r. do 15 czerwca 1989r., co stanowi 13 lat, 9 miesięcy i 13 dni. Do tej kategorii zatrudnienia nie został zakwalifikowany okres pracy ubezpieczonego w (...) S.A. w S. od 1 sierpnia 1989r. do 31 maja 1992r. Organ rentowy podał, że przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach nie spełnia wymogów formalnych, gdyż pracodawca nie określił stanowiska pracy zgodnie z przepisami resortowymi obowiązującymi w zakładzie pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. J. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania, według norm przypisanych. W uzasadnieniu odwołania

wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w (...) S.A. w S. od 1 sierpnia 1990r. do 31 sierpnia 1992r., gdzie pracował jako kierowca samochodu ciężarowego. Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony powołał wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 7 grudnia 2017r. wraz z uzasadnieniem sprawie o sygn. IV U 470/17 oraz Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 4 lipca 2018r. wraz z uzasadnieniem w sprawie III AUa 33/18. W jego ocenie spełnia wszystkie przesłanki do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym, gdyż Sądy obu instancji zaliczyły sporny okres do stażu pracy w warunkach szczególnych (odwołanie wraz z załącznikami k.1-9 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. Podniósł, że w/w uzasadnienia wyroków sądowych nie stanowią środka dowodowego w niniejszym postępowaniu (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. J. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 4 kwietnia 2017 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wnioski o emeryturę z 4 kwietnia 2017 r. k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat i 7 miesięcy z tytułu pracy w Państwowym (...) w J. od 1 września 1975r. do 31 marca 1988r. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 16 listopada 2016r. k.15 akt emerytalnych). Do tej kategorii zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył okresu pracy ubezpieczonego w (...) S.A. w S. od 1 sierpnia 1989r. do 31 maja 1992r., a to ze względu na to, że świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez powyższe przedsiębiorstwo nie wskazuje rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego wg przepisów resortowych (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 28 listopada 2016r. k.17 akt emerytalnych za wnioskiem z 4 kwietnia 2017r.).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 22 maja 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 22 maja 2017r. k.47 akt emerytalnych za wnioskiem z 4 kwietnia 2017r.).

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji z 22 maja 2017r. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 470/17. Wyrokiem z 7 grudnia 2017r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego stwierdzając, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych podlega zaliczeniu okres od 1 sierpnia 1990r. do 31 sierpnia 1992r., co stanowi 2 lata i 1 miesiąc jako okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) S.A. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i pracownika przy załadunku i rozładunku materiałów budowlanych. Sąd podkreślił, że po zsumowaniu powyższego okresu 2 lat i 1 miesiąca z okresem uznanym przez organ rentowy tj. 12 lat i 7 miesięcy ubezpieczony wykazał staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat i 8 miesięcy, zamiast wymaganych ustawowo 15 lat (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 7 grudnia 2017r. wraz z uzasadnieniem k.23 i 30-32v akt sprawy o sygn. IV U 470/17). Apelacja ubezpieczonego od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 4 lipca 2018r. (sygn. akt III AUa 33/18). W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny powołał się na prawidłowe ustalenia Sądu Okręgowego, z których wynikało, że pomimo zaliczenia okresu zatrudnienia w (...) S.A. w S. w wymiarze 2 lat i 1 miesiąca ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. 15 –letniego stażu pracy w szczególnych warunkach (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 4 lipca 2018r. wraz z uzasadnieniem k.43 i 45-50 akt IV U 470/17).

W dniu 14 sierpnia 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z nowym wnioskiem o emeryturę. Do wniosku ubezpieczony załączył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach (wnioski o emeryturę z 14 sierpnia 2018r. oraz świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 14

września 2018r. wystawione przez Zakład (...) w M. za okres od 3 kwietnia 1988r. do 15 czerwca 1989r., k.1-3v i 18 – II tom akt emerytalnych – za wnioskiem z 14 sierpnia 2018r).

W dniu 18 września 2018r. – po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 14 sierpnia 2018r. i po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją w dotyczącą pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach organ rentowy wydał decyzję, w której dodatkowo – obok poprzednio uwzględnionego okresy pracy w (...)w J., zaliczył do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych, okres pracy ubezpieczonego w Zakładzie (...) w M. w wymiarze 1 roku, 2 miesiące i 13 dni, jednakże nadal odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury wobec nieudokumentowania 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 13 lat, 9 miesięcy i 13 dni (zaskarżona decyzja z 18 września 2018r k.19 –II tom akt emerytalnych).

W. J. w okresie od 1 sierpnia 1989 r. do 31 sierpnia 1992r. był zatrudniony w (...) S.A. w S. na stanowisku kierowcy i kierowcy mechanika (świadczenie pracy k. 16 akt emerytalnych za wnioskiem z 4 kwietnia 2017r.). Działalność firmy polegała na sprzedaży eternitu i innych materiałów budowlanych. Na początku w firmie był tylko jeden samochód ciężarowy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki S. 200 oraz samochód marki t. i m.. Do 1990r. kierowcą samochodu ciężarowego marki S. 200 był R. T. (1). Na koniec lat 80-tych został zakupiony jeszcze jeden samochód ciężarowy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki A. i kierowcą tego samochodu był S. P.. Ubezpieczony przez pierwszy rok zatrudnienia ,tj. w okresie od 1 sierpnia 1989r. do 31 lipca 1990r. w powyższym zakładzie był kierowcą samochodów marki t. i m.. Samochodem markit.(samochód o dopuszczalnym ciężarze całkowitym poniżej 3,5 tony) ubezpieczony rozwoził w pierwszym roku zatrudnienia mniejsze ładunki materiałów budowlanych, pracował ponadto w tym okresie przy rozładunku i załadunku materiałów budowlanych oraz na warsztacie jako mechanik wykonując takie prace jak wymiana opon, oleju. W okresie od 1 sierpnia 1989r. do 31 lipca 1990r. ubezpieczony rzadko kierował samochodami ciężarowymi marki S. i A., zdarzało się to tylko wtedy, gdy zachodziła taka potrzeba (zeznania ubezpieczonego k.34v, zeznania ubezpieczonego w sprawie IV U 470/17 k.17-17v i 22). Od 1 sierpnia 1990r. do końca zatrudnienia w (...) S.A. ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych marki S. 200 i A. oraz przy załadunku i rozładunku materiałów budowlanych i swoją pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Innych prac wówczas nie wykonywał (zeznania ubezpieczonego k.34v akt sprawy, częściowo zeznania świadków ze sprawy IV U 470/17: R. T. (2) k.16v, S. P. k.16v-17, M. S. k.21-22).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnym (raport z analizy konta k.35 akt emerytalnych za wnioskiem z 4 kwietnia 2017r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym

co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Państwowym (...)w J. oraz w Zakładzie (...) w M., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) S.A. w S. w okresie od 1 sierpnia 1990r. do 31 sierpnia 1992r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie od 1 sierpnia 1990r. (po odejściu z zakładu pracy dotychczasowych kierowców samochodów ciężarowych) do 31 sierpnia 1992r., a zatem przez 2 lata i 1 miesiąc ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz prace polegające na załadunku i rozładunku ciężkich ładunków – materiałów budowlanych. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.1 i 2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony wskazują zeznania świadków ze sprawy o sygn. akt IV U 470/17: R. T. (2), S. P. i M. S. - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego złożone zarówno w niniejszym postępowaniu, jak również w sprawie IV U 470/17. Przyjmując ustalenia Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie IV U 470/17 oraz ustalenia poczynione przez Sąd w niniejszej sprawie, stwierdzić należało, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...) SA w S., poczynając od drugiego roku tego zatrudnienia ,tj. od 1 sierpnia 1990r. do 31 sierpnia 1992r. pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę kierowcy samochodów ciężarowych marki S. 200 i A. oraz pracę przy załadunku i rozładunku materiałów budowlanych i pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy podkreślić, że z uwagi na to, że przed tut. Sądem, między tymi samymi stronami i w tym samym przedmiocie toczyła się sprawa (o sygn. akt IV U 470/17) Sąd oddalił wniosek organu rentowego o ponowienie dowodu z zeznań w/w świadków jako niecelowy i sprzeczny z zasadą ekonomii procesu. Zauważyć bowiem należy, że zeznania R. T. (2), S. P. oraz M. S. złożone w sprawie IV U 470/17 zostały szczegółowo zaprotokołowane oraz zarejestrowane za pomocą systemu rejestrującego dźwięk i obraz.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że W. J. przysługuje prawo do emerytury od 1 sierpnia 2018r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.